FOAIA DUMINICALĂ A PAROHIEI „ŞERBAN VODĂ” † Anul XVI † Nr. 44 † (820) † 1 NOIEMBRIE 2026

Cuvântul care zideşte

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

www.parohiaserbanvoda.ro

Predică la Duminica a 22-a după Rusalii

„ESTE RÂNDUIT OAMENILOR O DATĂ SĂ MOARĂ, IAR DUPĂ ACEEA SĂ FIE JUDECATA” (EVREI, 9, 27)

DUMINICA A 22-A DUPĂ RUSALII
(Bogatul nemilostiv şi săracul Lazăr)
SF. DOCTORI FĂRĂ DE ARGINŢI COSMA ŞI DAMIAN, CEI DIN ASIA

„O mulţime de lucruri ţin minte oamenii, dar pe unul îl uită întotdeauna, ori de câte ori li s-ar spune că fără nimic au intrat în lume şi fără nimic vor ieşi din ea.”
(Predici, Sfântul Nicolae Velimirovici)

Dreptmăritori creştini,

Focul sau văpaia în care se afla sufletul bogatului nemilostiv, după unii Sfinţi Părinţi ai Bisericii înseamnă o mustrare a conştiinţei, un regret, o suferinţă a sufletului pentru faptele rele săvârşite sau pentru binele pe care putea să-l facă omul pe pământ, dar nu l-a făcut. Sfântul Ioan Gură de Aur ne spune: „Dar chiar şi în această lume, păcătoşii nu sunt fericiţi, căci ei şi aici sunt pedepsiţi înainte de a fi traşi la pedeapsa cea de dincolo. Ei trăiesc pe pământ ca şi Cain, tânguindu-se şi tremurând şi, fără ca cineva să vadă, ei poartă în inima lor un foc arzător.” *(Predici la duminici şi sărbători).* Învăţătura despre Judecata particulară este dogma pentru Biserica creştină, adică este un adevăr neschimbat. Ea se întemeiază pe descoperirea dumnezeiască. Sfântul Apostol Pavel ne spune că: „Noi toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup ori bine, ori rău.” *(II Corinteni 5, 10).*

Sfântul Chiril al Alexandriei ne descrie cu de-amănuntul cele două personaje din Evanghelia de astăzi: „Pe deasupra Lazăr era muncit şi de o boală cumplită şi câinii venind îi lingeau rănile. Iar aceasta o făceau nu spre a pricinui vreun rău, după cât e posibil, şi oarecum fiind-i milă de el şi îngrijindu-l. Căci cu limba lor îşi opresc şi bolile lor, tămăduindu-le, ca şi cum şi-ar şterge şi curăţa vătămarea lor şi şi-ar unge cu grijă rănile. Iar bogatul, care era mai crud chiar decât fiarele, era lipsit de milă şi nemilostiv şi se dovedea că este plin de toată neomenia.”

La prima vedere, Evanghelia lasă să înţelegem că există o dreptate a lui Dumnezeu, o lege a compensaţiei, a echităţii. Dacă citim mai atent, observăm că bogatul nemilostiv şi săracul Lazăr nu au fost judecaţi în primul rând după faptele lor, ci după starea duhovnicească a vieţii lor. Prin urmare, nerecunoştinţa, nesimţirea sau nepăsarea şi nemilostivirea l-au coborât pe bogatul nemilostiv în iadul izolării, pentru că el devenise deja inuman. Bogatul nemilostiv a fost osândit nu atât pentru faptele lui rele, cât pentru binele pe care putea să-l facă, dar nu l-a făcut, şi pentru că a confundat libertatea cu lenevia şi cu instabilitatea sau nepăsarea spirituală. Imaginea bogatului nemilostiv care a ajuns în iad ne arată că celor care au plecat dincolo încărcaţi de păcate, deşi ar vrea să ne ajute de acolo de unde sunt, nu le este îngăduit şi, deci, nu pot să ne ajute. Trei fapte putem face pentru ei: rugăciuni, milostenii şi Sfinte Liturghii *(Mărturisirea ortodoxă).*

Evanghelia de astăzi ne învaţă că de modul în care noi trăim taina iubirii milostive în mod liber aici pe pământ depinde fericirea sau nefericirea noastră veşnică dincolo de mormânt. Dumnezeu primeşte şi rugăciunile noastre pentru cei ce nu se pot ruga dincolo, după cum primeşte şi rugăciunile sfinţilor săi făcute pentru noi, pământenii, deoarece el vede în acestea dragostea dintre oameni şi străduania noastră de a trăi în legătură cu El şi cu ei. Dacă cei trecuţi dincolo sunt întinaţi cu păcate ce pot fi iertate, Dumnezeu va primi rugăciunile şi milosteniile noastre pentru ei şi-i va scăpa de suferinţa iadului. Dacă sunt împovăraţi cu păcate ce nu pot fi iertate, Dumnezeu va întoarce rugăciunile şi darurile în folosul celor care le fac. Amin. ●

Pr. Ioan Emil Gheorghe

POMELNICUL, ROD AL DRAGOSTEI PENTRU CEI APROPIAȚI

Când vin la biserică, oamenii aduc la Sfântul Altar un pomelnic, în care scriu atât numele lor, cât şi pe ale celor pe care îi poartă în gând – rude, prieteni, cunoscuți. De regulă numesc acest pomelnic, impropriu, acatist.

De multe ori creştinii cred că odată ce au încredințat pomelnicul lor, împreună cu o lumânare şi un bănuț – preoților, ei au terminat tot ce aveau de făcut, iar cei înscrişi pe pomelnic vor fi pomeniți la biserică.

În realitate, în acest moment credinciosul are două lucruri de făcut:

A) Să ia parte la slujba pentru care a dat pomelnicul şi să se roage împreună cu preoții şi ceilalți credincioşi;

B) Să continue cererea lui în rugăciunea personală. Adică la toate rugăciunile de acasă: de dimineață şi seară, la Paraclise, Acatiste sau Psaltire să-i pomenească pe cei pentru care a dat pomelnicul.

Şi la rugăciunea personală trebuie să existe un pomelnic. Acesta – fie că este scris, fie că nu – este de dorit să cuprindă cât mai multe nume: de la cei apropiați din familie – soț, soție, copii, părinți, bunici, naşi, prieteni, cunoscuți –, până la nefericiții acestei lumi. Sfântul Cuvios Sofronie de la Essex, ucenicul şi biograful Sfântului Siluan Athonitul, ne îndeamnă: „Când vă rugați, rugați-vă pentru toți şi pentru fiecare. Şi adăugați: Pentru rugăciunile lor, pentru rugăciunile lui, Doamne miluieşte-mă şi pe mine. Astfel, puțin câte puțin, conştiința voastră se va lărgi”.

În pomelnicul dat la biserică se trec numai numele de botez ale celor pe care dorim să-i pomenim (Ioan, Ana, Elena etc.). Nu se trec numele prescurtate sau poreclele. În cazul clericilor, numele este însoțit de denumirea treptei preoțeşti (de exemplu: „preotul Ioan” sau „ieromonahul Teofil”, „diaconul Cristian”), la fel pentru monahi sau monahii (de exemplu: „monahia Filofteia”). Cei vii vor fi grupați împreună, la fel cei adormiți, menționându-se deasupra fiecărui grup: „Vii” sau „Adormiți”.

La Sfânta Liturghie se pomenesc atât viii, cât şi cei adormiți şi este bine ca orice creştin care aduce jertfă la altar să aibă pomelnic şi pentru cei vii şi pentru cei morți, pentru că sunt situații în care sunt aduse pomelnice fie numai pentru cei vii, fie numai pentru cei morți. Pentru Taina Sfântului Maslu, la Slujba Acatistului sau la Psaltire se aduc numai pomelnice pentru cei vii. Pomelnice numai cu numele celor adormiți se aduc pentru slujba Parastasului.

În afară de nume, ce altceva trecem pe pomelnic?

Cea mai mare parte a pomelnicelor care ajung la altar conțin şi însemnări legate de persoanele trecute acolo: în privința stării sau a dorințelor acestora (bolnavi, necăsătoriți, stăpâniți de patima beției etc.) sau chiar adevărate istorisiri, încât uneori o pagină întreagă cuprinde numai două nume, iar restul e povestire.

Dar cel mai bine este să scriem numai numele de botez, eventual cu însemnarea celor care sunt bolnavi sau într-o situație specială (Maria, bolnavă; Vasile, proces). În mod real, numele de botez este suficient, căci Dumnezeu ştie mai bine decât omul însuşi ce anume îi este acestuia de folos, care sunt temerile, durerile sau bolile lui şi cunoaşte leacul de trebuință.

Cine poate fi pus pe pomelnic?

Un bun creştin, autentic, se va ruga întotdeauna pentru întreaga lume, îmbrățişându-i pe toți în dragostea sa. În rugăciunea personală ne putem ruga pentru toți, chiar şi pentru cei de altă credință. Şi este necesar să ne rugăm mult pentru cei care sunt în patimi şi păcate, căci ei au mare nevoie de rugăciune.

De asemenea, pe aceştia îi putem pomeni la slujba Sfântului Maslu, a Acatistului, a Paraclisului, nădăjduind că mila lui Dumnezeu, atingându-le şi acestora sufletul, îi va mişca spre înnoirea vieții.

Pe cine putem pomeni la Sfânta Liturghie?

Slujba Bisericii unde se impune o exigență aparte în privința celor care sunt pomeniți este Sfânta şi Dumnezeiasca Liturghie. Întrucât în cadrul Sfintei Liturghii sunt chemați la împărtăşirea cu Trupul şi Sângele lui Hristos numai cei care mărturisesc aceeaşi credință şi sunt într-o stare duhovnicească corespunzătoare (într-o stare de pocăință), nu pot fi trecuți în pomelnic cei de altă credință (heterodocşi sau adepți ai altor religii), vrăjitorii, descântătorii sau cei care sunt cunoscuți ca trăind, persistând, în păcate grave (ucidere, adulter etc.).

În cazul celor adormiți, nu pot fi trecuți în pomelnic cei care s-au sinucis pentru că, omorându-se, au refuzat darul vieții primit de la Dumnezeu şi L-au refuzat pe Dumnezeu. Sfântul Nicodim Aghioritul numeşte sinuciderea treapta a douăsprezecea şi ultimă a păcatului. Nu pot fi trecuți în pomelnic nici copiii morți nebotezați sau pruncii avortați.

Vom încheia cu un cuvânt al Sfântului Cuvios Cleopa de la Sihăstria despre cum să avem grijă, cu dragoste şi de cei pe care nu-i mai pomeneşte nimeni, căci mare răsplată avem când ne rugăm pentru cât mai mulți, fie punându-i pe pomelnicul dat la biserică, fie în rugăciunea personală: „Când faci, mamă, pomelnic pentru ai matale, la Liturghie, pune şi unul sau doi săraci, sau o văduvă pe care nu are cine o pomeni şi a murit, săraca. Este mare pomană. Asta se cheamă milostenie duhovnicească. Este mai mare decât aceea când îi dai o haină sau o mâncare omului, că-l ajuți dincolo, în veşnicie.” ●

SĂRBĂTOAREA SOBORULUI SFINȚILOR MARTIRI MILITARI – 26 OCTOMBRIE

„Aceştia sunt cei ce vin din strâmtorarea cea mare şi şi-au spălat veşmintele lor şi le-au făcut albe în sângele Mielului. Pentru aceea sunt înaintea tronului lui Dumnezeu şi Îi slujesc ziua şi noaptea – în templul Lui – şi Cel ce şade pe tron îi va adăposti în cortul Său.” *(Apocalipsa 7, 14-15)*

Printre aceşti aleşi ai lui Dumnezeu se numără şi Sfinții Martiri Militari care, prin viața şi moartea lor mucenicească, au devenit ocrotitori ai ostaşilor şi modele de vieţuire creştină pentru cei chemați să apere patria şi credința.

Luni, 26 octombrie 2026, la praznicul Sfântului Mare Mucenic Dimitrie, Izvorâtorul de mir, a fost citit „Tomosul sinodal pentru proclamarea sărbătorii Soborului Sfinților Martiri Militari”. Au fost pomeniți cei 23 de sfinți martiri militari care fac parte din acest sobor, neuitând să se menționeze că „aducem cinstire tuturor Sfinților Mucenici Militari cunoscuți şi necunoscuți, care au primit credința creştină, au sfințit viața lor prin împlinirea învățăturilor Evangheliei şi au mărturisit cu mult curaj pe Hristos în timpul persecuțiilor împotriva creştinilor, răbdând închisoare, torturi şi nenumărate umilințe, însă, nici necazul, nici strâmtorarea, nici prigoana, nici foametea, nici lipsa de îmbrăcăminte, nici primejdia, nu i-a despărțit pe ei de dragostea lui Hristos, în toate acestea arătându-se mai mult decât biruitori prin Hristos Care i-a iubit (cf. Romani 8, 35-37).”

Soborul Sfinților Martiri Militari va fi pomenit cu cântări de laudă în ziua de prăznuire a Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorâtorul de mir, la 26 octombrie în fiecare an. Sărbătoarea va fi înscrisă în Sinaxar, în cărțile de cult şi în calendar; se va tipări Slujba şi Sinaxarul Soborului Sfinților Martiri Militari şi li se va picta icoana. Sfinții Martiri Militari vor fi ocrotitorii militarilor români, precum şi ai unor biserici noi sau reînnoite.

Icoana Soborului Sfinților Martiri Militari

I. Primul rând de jos, de la stânga la dreapta:

1) Sf. Mare Mc. Procopie (†303), comandant a peste 200 de ostaşi.

2) Sf. Mare Mc. Gheorghe, purtătorul de biruință (†303), îmbrăcat în haine de dregător, întrucât a făcut parte din elita militară a Imperiului Roman. Apare ca un tânăr fără barbă, cu părul scurt, ondulat, purtând tunică albă, mantie roşie lungă, iar în mâna stângă ținând o sabie.

3) Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorâtorul de Mir (†306), începătorul acestei cete, îmbrăcat în haine de mare dregător, întrucât el a fost proconsul al Imperiului Roman. Apare ca un tânăr imberb, cu părul scurt, purtând tunică portocalie şi mantie verde măslinie. În mâna dreaptă ține sfânta cruce, simbol al jertfei martirice, iar în mâna stângă ține o sabie, făcând trimitere la demnitatea militară.

4) Sf. Mare Mc. Teodor Stratilat (†319), care a fost general în armata română (stratilat).

5) **Sf. Mare Mc. Teodor Tiron** (†304).

II. Al doilea rând se jos în sus, de la stânga la dreapta:

1) Sf. Mare Mc. Mina (†309), reprezentat ca un om bătrân cu părul ondulat şi barbă scurtă, cu armură şi mantie, ținând în mâna stângă o sabie, iar în mâna dreaptă o suliță.

2) Sf. Mc. Longhin Sutaşul (†37), centurion care a fost de față la Răstignirea şi moartea pe Cruce a Mântuitorului Hristos şi a recunoscut dumnezeirea Sa. Pictat cu părul până aproape de umeri şi barbă căruntă, având armură romană şi mantie de culoare albastră, iar în mâini ține o sabie.

3) Sf. Mc. Lup din Tesalonic (†306), ucenic al Sf. Mare Mc. Dimitrie, Izvorâtorul de mir. Tânăr fără barbă, îmbrăcat cu armură şi mantie violet, în mâna dreaptă cu o cruce, în stânga ține o sabie.

4) Sf. Mc. Stratonic Temnicerul din Singidunum (†314), astăzi oraşul Belgrad, sfânt din ceata sfinților militari străromâni. Acest sfânt martir este reprezentat cu părul cărunt, îmbrăcat în tunică galbenă, având pe umeri mantie roşie. El poartă în mâini o sabie.

III. Al treilea rând de jos în sus, de la stânga la dreapta:

1) Sf. Mc. Iuliu Veteranul (†298), care L-a mărturisit pe Hristos în cetatea Durostorum, oraşul Silistra de astăzi. Este reprezentat cu părul şi barba cărunte, îmbrăcat în tunică albă şi mantie purpurie, având în mâna dreaptă sfânta cruce.

2) Sf. Mc. Sebastian (†287), înfățişat ca un tânăr cu barbă scurtă, îmbrăcat cu armură şi mantie verde, ținând în mâini o suliță.

3) Sf. Mc. Nestor din Tesalonic (†306), ucenic al Sfântului Dimitrie, cu înfățişarea unui tânăr imberb, îmbrăcat cu tunică roşie şi mantie albastră, ținând în mâna dreaptă sfânta cruce.

4) Sf. Mare Mc. Mercurie (†250), în uniforma militară, poartă pe cap un coif.

5) Sf. Mc. Dasie de la Durostorum (†298-305), tânăr, cu barbă scurtă, îmbrăcat cu armură romană şi mantie verde, cu sfânta cruce în mâna dreaptă.

IV. Ultimul rând de sus, de la stânga la dreapta:

1) Sf. Mare Mc. Artemie (†362), general în oastea Sfântului Împărat Constantin cel Mare.

2) Sf. Mare Mc. Nichita Romanul (†372), care a mărturisit credința în Hristos în Dacia, în timpul stăpânirii goților.

3) Sf. Mare Mc. Serghie (†303-305).

4) Sf. Mare Mc. Vah (†303-305). Sfinții Serghie şi Vah au fost amândoi militari de rang înalt din armata română, purtând la gât, ca element distinctiv, colanul militar sau torcul, un însemn oficial al rangului, care certifica faptul că purtătorul avea acces direct la împărat. Sunt prăznuiți împreună în data de 7 octombrie.

5) Sf. Mare Mc. Eustație (†118), de vârstă medie, cu părul ondulat şi barbă scurtă, îmbrăcat în tunică albă şi mantie vişinie.

6) Sf. Mc. Isihie de la Durostorum (†298), sfânt străroman, reprezentat tânăr, cu părul scurt şi început de barbă, îmbrăcat în armură şi mantie roşie, purtând sulița în mâna dreaptă.

Reprezentarea iconografică Îl are în partea superioară pe Domnul Iisus Hristos Pantocrator binecuvântând cu ambele mâini.

Pe lângă aceştia, Tomosul îi mai include în Sobor pe **Sf. Mc. Pasicrat şi Valentin de la Durostorum** (†298), frați de sânge şi ostaşi în armata română, care, încurajați de mama lor, l-au mărturisit pe Hristos, fiind decapitați şi pe **Sf. Mare Mc. Andrei Stratilat** (†305), general care

a adus la credința creștină 2.593 de ostași și a pătimit deodată cu ei în vremea împăratului Maximian.

Sfinții Martiri Militari de la Biserica Șerban Vodă

După cum știți, Parohia Șerban Vodă este binecuvântată cu multe moaște. Dintre acestea, la loc de cinste sunt și cele ale **Sf. Mc. Sebastian** (†287), care a făcut multă misiune printre camarazii de arme și i-a întărit pe creștinii persecutați, fiind ucis cu săgeți, din porunca împăratului Dioclețian. Este sărbătorit în data de 18 decembrie.

Alți trei sfinți martiri militari sunt Sf. **Mc. Victor, Nabor și Felix**, aceștia fiind trei soldați romani, de loc din Mauritania, dar aflați cu legiunea lor la Milano. Asemenea altor tovarăși ai lor de arme și de credință, au fost constrânși să aleagă între închinarea la împărat și cea către Dumnezeu; alegerea lor a fost clară și hotărâtă. Drept pentru care au fost torturați și omorâți.

«Vrednic de toată lauda și de folos este înaintea lui Dumnezeu să cinstim și să lăudăm pe cei ce s-au săvârșit întru sfințenie, care au câștigat către Dumnezeu îndrăznire prin slăvita lor moarte mucenicească. Despre ei, Domnul nostru Iisus Hristos ne spune că, întrucât au ascultat cuvântul Lui, s-au făcut „prietenii Lui” (Ioan 15, 14)», așa ne îndeamnă „Tomosul sinodal pentru proclamarea sărbătorii Soborului Sfinților Martiri Militari”. ●

Maria Buleu

RUGĂCIUNI PENTRU CEI ADORMIȚI: MOȘII DE TOAMNĂ, ÎN PRIMA SÂMBĂTĂ DIN NOIEMBRIE

În prima sâmbătă din luna noiembrie, anul acesta pe 7 noiembrie, este trecută în calendar Sâmbăta Moșilor de toamnă. Cuvântul „moși” vine de la „strămoși” și îi cuprinde pe toți înaintașii noștri trecuți la cele veșnice. Pomenim pe toți cei adormiți, chiar și pe cei pe care nu are cine să îi pomenească, pentru că ei au nevoie de rugăciunile noastre.

Biserica Ortodoxă acordă o atenție specială pomenirii celor adormiți în Domnul. Toate sâmbetele sunt dedicate pomenirii celor trecuți la Domnul. Între acestea avem trei sâmbete în care se face pomenirea generală a celor dragi plecați în lumea cerească: Moșii de iarnă - sâmbăta ce precede Duminica Înfricoșătoarei Judecăți, Moșii de vară - sâmbăta ce precede Duminica Rusaliilor și Moșii de toamnă.

Aceste sâmbete numite „ale Moșilor” sunt dedicate comemorării „tuturor părinților și fraților creștini ortodocși adormiți de la începutul veacurilor”.

Din punctul de vedere al credinței noastre ortodoxe, Sfânta Biserica îi numește pe cei trecuți în viața de dincolo „adormiți”, termen care are înțelesul de stare din care te poți trezi, ca dintr-un somn. Ea nu vorbește de „trecere într-o stare de neființă”, ci de trecere dintr-un mod de existență în alt mod de existență.

Mântuitorul a spus: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”. Ce înseamnă acest lucru? Că nu sunt mai multe căi, mai multe adevăruri sau mai multe vieți. Chiar Mântuitorul îi va dărui cuvântului „adormit” înțelesul asociat Învierii. Atunci când Fiul lui Dumnezeu ajunge în casa lui Iair, mai-marele sinagogii, a cărui fiică de numai 12 ani abia murise, spune: „Nu plângeți; n-a murit, ci doarme!”.

Pomenirea de toamnă a morților este veche, pentru că în secolul al IX-lea, la Mănăstirea Studion din Constantinopol, una dintre cele două pomeniri generale ale morților se făcea în luna septembrie, iar în secolul al XVII-lea, liturgistul apusean Iacob Goar spune că grecii făceau a treia pomenire generală a morților în prima sâmbătă din octombrie.

În Biserica Ortodoxă Română regăsim la sfârșit de octombrie și început de noiembrie această sâmbătă în care facem pomenirea generală a celor adormiți sub numele de „Moșii de toamnă”. Acum îi pomenim pe strămoșii, moșii, părinții, frații, surorile, fiii, fiicele noastre trecuți la Domnul și pe toate sufletele „celor dintr-o rudenie și semințe cu noi, care mai înainte au adormit în nădejdea învierii și a vieții veșnice”.

Cel mai important lucru pe care-l putem face pentru cei din neamul nostru mutați din această lume este rugăciunea, pe care trebuie să o intensificăm mai ales la cele trei soroace de peste an. Fiecare dintre noi, creștinii ortodocși, trebuie să mergem de Moși la biserică și să participăm la slujba Utreniei, la Sfânta Liturghie, urmată de slujba Parastasului, unde ne rugăm și-i pomenim pe cei adormiți din neamurile noastre.

Aducem la biserică colivă și pomelnic cu numele celor adormiți din familia noastră și aceștia sunt pomeniți de preot în cadrul liturgic al slujbei Parastasului când la ectenie rostește cuvintele: „încă ne rugăm pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu” și citește numele celor trecuți la viața veșnică.

Pentru pomenirea celor adormiți aducem la biserică prinoase: colivă, vin, colaci ș.a., pe care după slujba Parastasului le împărțim pentru sufletele celor adormiți din neamul nostru. Aceste prinoase reprezintă milostenia pe care o facem noi pentru sufletele celor morți, cu nădejdea că ei vor dobândi viața veșnică din Împărăția lui Dumnezeu. Lucru pe care-l cerem și prin troparele din slujbele de pomenire din Biserica Ortodoxă: „Cu duhurile drepților, celor ce s-au săvârșit, odihnește, Mântuitorule, sufletul adormitului robului Tău, păzindu-l pe dânsul întru viața cea fericită, care este la Tine, Iubitorule de oameni”. ●

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 1-8 NOIEMBRIE 2026

ZIUA	*ORA*	*SLUJBE/activități*
Duminică 01.11	08^{00}-12^{00}	Duminica a 22-a după Rusalii (Bogatul nemilostiv și săracul Lazăr) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 04.11	07^{30}-09^{30}	Sfânta Liturghie
	16^{30}-18^{00}	Sfântul Maslu
Vineri 06.11	07^{30}-09^{30}	Sfânta Liturghie
	17^{00}-20^{00}	Vecernie, Litie, Acatist, Molitfele Sf. Vasile cel Mare, ale Sf. Ioan Gură de Aur și ale Sf. Ciprian
Sâmbătă 07.11	06^{00}-10^{30}	Sfânta Liturghie; Parastas pentru cei adormiți – Sâmbăta celor adormiți Moșii de toamnă
	17^{00}-19^{00}	Vecernie, Litie, Acatist
Duminică 08.11	08^{00}-12^{00}	Duminica a 24-a după Rusalii (Învierea fiicei lui Iair) Utrenia, Sfânta Liturghie

ISSN 2821 - 7071 ISSN-L 2821 - 7071

CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI „ȘERBAN VODĂ” PENTRU ANUL 2026 ESTE DE 100 LEI